

Dubrovaik, 11. 5. 89.

Draga sestra!

Tvoje pismo ravno kar prebrel.
Da si mirna Ti in Jože, Ti uakna,
nim, da bi se jaz dobro premis-
lil preden bi Katerina v nesrečo
pokopal. Ne bi bilo vredno za
te male krajcarje, Ali vedi!
Sleparije trajajo malo časa,
Ravno sedaj se veršajo tukaj
preiskave velikanskih goljufij.
Nekoliko jih bo nesrečnih in kas-
njenih. Zato bi bila samo člo.

veška Guberena do bližnjega, ako
bi šel Jože na pošto in tam
povedal mej štirimi očmi,
da vem za goljufije in jim
priporočil, da naj se v pri-
hodnje varjejo, da jim ne
spodleti od katere druge strani.
Sedajji čas je jako tesno dobili
Kruh!

Kar se tiče Tebe da bi vsta v
Ljubljano, ponovim kar sem
zadnjič pisal: naj prej je tvoje
zdravje za Tebe in Troje. Bolji
ne sme biti človek nobenemu,

Dobar pa vsakemu, zlasti
svojim bližnjim pu Kervu.
če ne moreš, ne hodi; če Ti
je kesko sedaj, počakaj da se
Ti zdravje bolj vberd. Tudi mi
piše Nana, da je brat za vragah,
toraj je upanje, da vendar ni
še tako kakor vidjvngovore
ljudje.

Nana mi loži, da ji je oslalu
vino in mnogo mesa posaše.
nega. Res ji je hudobnost
Coklarjen nakopala bolezen.
Pa naj ločemo, 'Vsaki' skladnje

Družemu, samo če mi more,
to je sedaj moda, ker ljudje
nimajo več pravega srca.
Ti se pritožiš na dek, tudi ja, samo
da zeta, ker ga ni, poslaje suša,
za polivanje v vrtu sa pa dekle
lene. jutri misliš iti prvič
se kopat, vsaj je popolnoma leto,
Londravljana se svajimi!

Tvoj

Brah
Freny